

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Α' Είς τήν Ναζαρέτ

Τήν Δευτέραν, 25^{nv} Μαρτίου/7^{nv} Ἀπριλίου 2014, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρός τήν τυπικήν διάταξιν αὐτοῦ ἡ ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς τήν πόλιν τῆς Ναζαρέτ, εἰς τήν ὁποίαν καί ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ὑπό τοῦ Θεοῦ καί εὐηγγελίσθη εἰς τήν Πάναγνον κόρην καί ἀειπάρθενον Μαρίαν, ὅτι θά γεννήσῃ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τόν μονογενῆ Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ πόλις τῆς Ναζαρέτ, ἔχουσα τάς πρώτας μαρτυρίας περί αὐτῆς εἰς τήν Καινήν Διαθήκην, ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν μία τῶν μεγίστων πόλεων τῆς Γαλιλαίας, σήμερον δέ ἀριθμεῖ περί τούς ἐνενήκοντα χιλιάδας κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δέκα καί ὀκτώ χιλιάδες εἶναι Χριστιανοί Ὀρθόδοξοι.

Εἰς τό κέντρον τῆς παλαιᾶς πόλεως τῆς Ναζαρέτ εὐρίσκεται τό προσκύνημα, ἡ πηγή καί ὁ Ὀρθόδοξος Ναός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς τήν θέσιν εἰς τήν ὁποίαν ἔλαβε χώραν ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου.

Διά τήν ἑορτήν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐξεκίνησεν ἐξ Ἱεροσολύμων τήν πρωίαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καί φθάσας εἰς Ναζαρέτ μετά τρίωρον περίπου αὐτοκινητικήν πορείαν, ἐπορεύθη πρῶτον εἰς τήν Μητρόπολιν. Ἐνταῦθα ὑπεδέχθη Αὐτόν ὁ Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, οἱ ἱερεῖς τῆς Ναζαρέτ καί ἄλλων ὁμόρων πόλεων καί τό Συμβούλιον τῆς Ἑλληνορθοδόξου (Rum Orthodox) Κοινότητος Ναζαρέτ.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως ἡ Πατριαρχική Συνοδεία τῆ συνοδεία τοῦ Προσκοπικοῦ Σώματος κατήλθε πρός τό προσκύνημα, ἔνθα ἀνέμενε Αὐτήν ἐν θερμῇ ὑποδοχῇ πλήθος κόσμου καί ἔνθα ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου “Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον”, προσεκύνησε.

Ἄνελθὼν ἐκ τοῦ προσκυνήματος ὁ Μακαριώτατος, ἦλθεν εἰς τόν προευτρεπισμένον χῶρον τῆς θείας λειτουργίας καί εὐλόγησας ἤρξατο τῶν Καταβασιῶν «Ἀνοίξω τό στόμα μου», τῆς «Τιμιωτέρας» καί τῶν «Μεγαλυναρίων» τῆς ἑορτῆς.

Λαβὼν καιρόν ἐν συνεχείᾳ, προεξῆρξεν τῆς θείας λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τῶν ἱερομονάχων Ἀγοταφιτῶν ἡγουμένων τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς βόρειον Ἰσραήλ, Ἀρχιμανδρίτου π. Τιμοθέου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων εἰς Τιβεριάδα, μοναχοῦ Εἰρηναρχοῦ, ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰς Καπερναοῦμ, Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θαβωρίου Ὁρους, Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ προσκυνήματος Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τῶν ἱερέων τῆς Ναζαρέτ καί ἄλλων ὁμόρων πόλεων τῆς περιοχῆς, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ διακόνου π. Μάρκου, παρουσία τῆς Προέδρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κας Ἀφάφ

Τούμα καί τῶν μελῶν αὐτοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Θρησκευτικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἰσραήλ κ. Σεζάρ Ματζῆε, τῆς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς Τέλλ-Ἀβίβ, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετά τῆς ἐριτίμου συζύγου αὐτοῦ, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ Προσκυνηματος τῆς Ναζαρέτ ἀραβιστί καί τῆς χορωδίας τῆς Ἀκκρης ὑπό τόν ἡγούμενον τῆς Μητροπόλεως Ἀκκρης Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον ἑλληνιστί καί ἀραβιστί καί μετεχόντων ἐν εὐλαβείᾳ καί κατανύξει πολλοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ, Ἑλληνοφώνων, ρωσοφώνων, ἀραβοφώνων καί ρουμανοφώνων.

Πρός τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον καί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Υἱός ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβῶν μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐπεύσθη πάλαι Ἀδάμ καί θεός ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν. ἄνθρωπος γίνεται θεός, ἵνα θεόν τόν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ μετά δέους παρίσταται καί τό Χαῖρε κομίζει τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διά σπλάχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας θεός ἡμῶν δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Εὐσεβεῖς Χριστιανοί.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ἐπισκιάζοντος τήν ἐξ οἴκου Δαυΐδ Παρθένον Μαρίαν, συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀγιογραφικῆς πόλεως ὑμῶν Ναζαρέτ, ἵνα δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τό μέγα καί ὑπερφυές μυστήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται ὑπό τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ λέγοντος, «Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυΐδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαρίας. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ», (Λουκ. 1,26-35).

Τό ὑπέρλογον ὄντως τοῦτο γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἀγαπητοί μου, προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἔκστασιν τοῦ σύμπαντος κόσμου. Διὰ τοῦτο, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός πρὸς τὴν Θεοτόκον λέγει ὑμνολογικῶς: «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν

βραβεύοντα».

Τό ακατάληπτον τοῦτο μυστήριον τῆς ἀπειρογάμου Παρθένου καί θεοτόκου Μαρίας, ἀποτελεῖ τό «κεφάλαιον τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, τουτέστιν τῆς ἱστορίας τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Διά τοῦτο ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀφ' ἑνός μὲν ἀπεριφράστως καί κατηγορηματικῶς ἀπορρίπτει πᾶσαν κατά φαντασίαν ἢ μεταφυσικὴν θεώρησιν τούτου. Ἀφ' ἑτέρου ἐπικαλεῖται τὴν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῶν ἀγίων Γραφῶν, ὡς τοῦτο μεγαλοφώνως καταγγέλλεται ὑπὸ τοῦ μελωδοῦ. «Δανιήλ δέ ὄρος καλεῖ νοητόν, γεννήτριαν θεοῦ, ὁ Ἥσαίας βλέπει δέ ὡς πόκον Γεδεών. Ὁ Δαυὶδ δέ ἀγίασμα φάσκει. Πύλην δέ σε ἄλλος. Ὁ δέ Γαβριήλ σοι κραυγάζει Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Σχολιάζων καί ἐρμηνεύων τούς λόγους τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ: «Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι», (Λουκ. 1,35), ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Μὴ ζήτηί φύσεως ἀκολουθίαν, ὅταν ὑπὲρ φύσιν ἢ τό γινόμενον. Μὴ περιβλέπου γάμον καί ὠδίνα, ὅταν μερίζων γάμου τῆς γενέσεως ὁ τρόπος ἦ».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ σχηματισμός παντός ἐμβρύου ἐν τῇ μήτρᾳ καί ἡ εἴσοδος τῆς πνοῆς ζωῆς εἰς αὐτό εἶναι μυστήριον τῆς φύσεως. «Οὐκ ἐστὶ γινώσκων τίς ἡ ὁδός τοῦ πνεύματος οὐδέ πῶς μορφοῦνται τά ὀστᾶ ἐν γαστρί κυοφορούσης», κατά τὸν Ἐκκλησιαστήν (11,5). Ἡ σύλληψις τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν γαστρί τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἀποτελεῖ μυστήριον μέγα, ὡς κηρύττει καί ὁ θεῖος Παῦλος: «μέγα ἐστὶ τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον, θεός ἐφανέρωθη ἐν σαρκί», (Α' Τιμ. 3,16).

«Ἕμνοῦμέν σε εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμεν σε, θεογεννητορ», λέγει ὁ ὕμνωδός, «ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱόν καί θεόν καί αὐτὴ προανέωξας ἡμῖν τοῖς ἐν γῆ τά ἐπουράνια».

Ἡ ἰδιαιτέρα σημασία τῆς σημερινῆς ἐορτῆς ὀφείλεται ἀκριβῶς εἰς τό γεγονός ὅτι ἡ Παρθένος Μαρία «προανέωξε ἡμῖν τοῖς ἐν γῆ, δηλαδή τοῖς ἀνθρώποις, τά ἐπουράνια», τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Μᾶς ἐχάρισε, μέ ἄλλα λόγια, ἡ Παρθένος Μαρία τὴν δυνατότητα τῆς ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου καί τῆς φθορᾶς καί τῆς ἀμαρτίας. Τῆς ἀμαρτίας, ἡ ὁποία κατά τὸν σοφόν Παῦλον, «δι' ἑνός ἀνθρώπου τοῦ Ἀδάμ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον καί διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος καί οὕτω εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον», (Ρωμ. 5,12).

Καί ἀναλυτικώτερον: Καθὼς δι' ἑνός ἀνθρώπου καί τοῦ Ἀδάμ τοῦ παλαιοῦ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος καί τοιουτοτρόπως ὁ θάνατος διεδόθη εἰς ὅλους τούς ἀνθρώπους, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀδάμ ὅλοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ ἡμάρτησαν, ἔτσι καί διὰ τοῦ ἑνός Ἰησοῦ Χριστοῦ [τοῦ νέου Ἀδάμ], ἡ δικαίωσις μετεδόθη εἰς ὀλόκληρον τό γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἰδοῦ, ἀγαπητοί μου, τό ξένον καί ἀπόρρητον θαῦμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ἀγνῆς καί Παρθένου Μαρίας, ὅτι θεός ὡς ἄνθρωπος ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνευ σπορᾶς ἀναπλάττων βρότειον ἅπαν γένος. «Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε τὴν ἀνάπλασιν κόσμου», ἀναφωνεῖ ἡ Ἐκκλησία διὰ στόματος τοῦ μελωδοῦ αὐτῆς ἀπευθυνομένη πρὸς ἡμᾶς.

«Χαῖρε κατάρας λύτρωσις τοῦ Ἀδάμ, θεοτόκε», κράζει φαιδρῶς πανηγυρίζουσα ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν κεχαριτωμένην Παρθένον Μαρίαν.

Καί διερωτώμεθα, πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐπέλθῃ δικαίωσις, ἤτοι νά ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη καί ἡ συνδιαλλαγή μεταξύ τοῦ θεοῦ Δημιουργοῦ καί τοῦ δημιουργήματος αὐτοῦ καί μεταξύ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν μετεχόντων κοινῆς βροτείου φύσεως ἄνευ τῆς ἀναπλάσεως ἡμῶν διά τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ θεοῦ τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης;

Ἰδοῦ καιρός ἀγαπητοί μου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καλεῖ πάντας ἡμᾶς, ἵνα εὐαγγελισθῶμεν τό σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καί μετά τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ εἴπωμεν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σου. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν», (Λουκ. 1,28). Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σου, ὁ ἔχων μέγα ἔλεος. Ἀμήν.

καί ἀραβιστί ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/04/07/4593>

Μετά τήν θείαν Κοινωνίαν καί τήν Ἀπόλυσιν ἠκολούθησε πάνδημος λιτανεία εἰς τήν κεντρικήν ὁδόν πέριξ τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος, προπορευομένων τῶν Προσκόπων, ἀκολούθως δέ παρετέθη τράπεζα μετ' ἰχθύων ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Ναζαρέτ καί τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί ἐκ πολλούς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Β' Εἰς τά Ἱεροσόλυμα.

Ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τό θεομητορικόν Μνημα ἐν Γεθσημανῇ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, συλλειτουργούντων Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί διακόνων.

Τήν Ἀρχιερατικήν συνοδείαν ἐδεξιώθη εἰς τό ἡγουμενεῖον τοῦ προσκυνήματος ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος.

Γ' Εἰς Ραφίδια.

Θεία Λειτουργία ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐτελέσθη ὡσαύτως εἰς τόν ἱερόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον (Rum Orthodox) Κοινότητα Ραφιδίων παρά τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ εἰς Νεάπολιν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους καί τῇ ἀθρόα συμμετοχῇ τοῦ ἐκεῖ Ὀρθοδόξου ποιμνίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/PYY9u6jEpM4>

<http://youtu.be/3AYsEqZs-uM>

<http://youtu.be/LFBbb2GgXRU>

